

«Hei» -spilletts mange muligheter

Jeg har erfaring med bruk av «Hei» spillet gjennom flere år, fra spillets spede begynnelse inntil det foreligger i sin nåværende utforming. Jeg bruker spillet både i undervisning til studentene og i klinikken ved psykologisk institutt, der psykologistudenter får terapiopplæring.

I undervisning fremhever jeg spillets allianseskapende muligheter, da spillet er en god måte å bli kjent med klienten på, det skaper engasjement og gir god og viktig informasjon fra klientene som i sin tur kan brukes til å formulere tema for terapien. Særlig informativt er det å invitere hele familien til å spille og min erfaring er at mange foreldre synes spillet gir gode dialogmuligheter.

I klinikk har jeg erfaring med at spillet gir god informasjon, både når det brukes sammen med en klient, men ikke minst når foreldrene også deltar. Spillet inviterer til en lekende måte å bli kjent på, åpner opp for å snakke om mange tema som ellers kan være vanskelig å komme inn på. Og det er hele tiden klienten som regulerer hvor mye hun/han vil fortelle, da det bare er å gi terningen til neste spiller når du ikke vil fortelle mer. Slik ivaretas klientens opplevelse av påvirkning og regulering av dialogen. Terapeutens deltagelse er også viktig, gjennom hennes egne fortellinger, men ikke minst hennes mulighet til å utforske svarene klienten kommer med.

«Hei» spillet bidrar til å etablere en dialogform som er på barnets premisser; lekende og engasjerende.

Birgit Svendsen

Førsteamanuensis,

Psykologisk institutt, NTNU